

[Horn.]

dog mærker, at ministeren er klar over, at han ikke indestår for, at disse muligheder er til stede. Han udtrykker en vis usikkerhed, men det er, som om optimismen med hensyn til, at der er noget, får større vægt end usikkerheden. Også på det punkt vil jeg advare imod, at grønlænderne slår sig til tåls med, at det går nok, og også at vi her i folketinget slår os til tåls med, at det ordner sig alt sammen. Jeg synes jo nok, at når vi har måttet erkende i de seneste måneder, at de, der har haft med det at gøre, ikke har haft øje for, at der på et vist tidspunkt blev et beskæftigelsesproblem, så skal vi ikke lave flere fejl i den retning.

Jeg har i sin tid haft lejlighed til som formand for Danmarks Turistforening at være oppe på Grønland og undersøge lidt, hvilke muligheder der kunne være for turisme, og det er jo rigtigt, som det siges i redegørelsen, at der er nogle muligheder. Der er ingen tvivl om, at der findes et eller andet antal tusind rige mennesker i verden, som har været alle mulige turiststeder, har bestegt bjergtinder og gletschere osv., og som gerne vil op og se kælvningen, som intet sted i verden kan præsteres så flot, som det sker oppe i Diskobugten. Vi ved fra turismens side, hvor hotellet bør være, men vi ved også, at det er nogle kolossale investeringer, der skal til, for at det kan dække behovet hos de turister, som har råd til at komme derop. Derfor må man være klar over, at det er noget, som man må bruge lang tid til at planlægge, og man må stille adskillige hundrede mill. kr. til rådighed, hvis det skal blive til noget, så det opfylder de forventninger, turisten stiller med; det er jo en krævende turist, der kommer derop. Det kan grønlænderne og Grønlands produktion selvfølgelig overhovedet ikke klare, det må være en indsats, vi skal gøre, og man må overveje at gøre det nu og ikke på det punkt foregøgle grønlænderne: vent nu bare, så skal I se, så kommer der noget turisme, og så får I vældige muligheder. Jeg må henstille, at på det punkt siger man det afklaret til grønlænderne, som det er: de og de muligheder er der, og de og de muligheder er der ikke. Ellers bliver det en narresut. Vi kan ikke være bekendt om 5 år, eller hvornår det bliver, at grønlænderne skal sige til folketinget: I førte en debat den 30. april 1970, og

det så ud, som om vi havde en masse muligheder. Men når vi tænker på, hvordan det er gået for Island, som ligger væsentligt bedre på mange områder, så kan vi jo se, hvordan de har det. Eller vi kan tage Nordkalotten, hvor befolkningen stort set er i den samme situation, og se, hvordan de har det, hvilke muligheder de har. Vi kan ikke om 5 år sige til grønlænderne: I må undskyldte, vi tog fejl, for ingen tænkte på det.

Nu er det sagt.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Efterhånden som de sidste 50 af de ca. 100 spørgsmål, der er stillet til mig, blev stillet, blev jeg mere og mere opløftet, fordi jeg begreb, at enhver kunne sige til sig selv, at det er klart, jeg ikke kan nå at besvare dem alle sammen.

Da jeg ikke nåede at få noteret alt, hvad det ærede medlem hr. Horn sagde, vil jeg gerne svare straks, at når det ærede medlem sætter sin lid til, at det er fiskeriet, vi skal udvikle som det, der skal være det bærende, og det, vi skal basere erhvervslivet og eksistensen på i fremtiden deroppe, er jeg naturligvis ganske enig med det ærede medlem og vil da heller ikke have, at bestræbelser på at udvikle andre ting på nogen måde skulle gå ud over vor fiskeripolitik, svække den eller stille den i skygge. Jeg har ikke givet udtryk for nogen optimisme med hensyn til minedrift og turisme og de ting, som skulle kunne gøre det berettiget at kalde det en narresut, men jeg tror da, at det ærede medlem hr. Horn er helt enig med mig i, at vi skal på den anden side heller ikke lade være at undersøge og udnytte de muligheder, der måtte rinde af andre ting end fiskeriet.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen udtalte sig på en måde, som jeg ganske kan slutte mig til, da han talte om sit syn på hovedlinjerne for Grønlandspolitikken. Det er jo ikke så mærkeligt, da det også er rigtigt, at vi følger en hovedlinje, som har været fastlagt over en længere periode, også i den tid, det ærede medlem var Grønlandsminister. Det ærede medlem gav et, synes jeg, godt billede af fiskerierhvervets forhold og beskæftigelse; jeg skal vende tilbage til det lidt senere.

Jeg ved naturligvis ikke, om det ærede medlem har ret i, at jeg ikke har politisk dækning for mit syn på privatiseringens